

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) יִשְׂרָאֵל דִּי'ה אַבְל זֶה
יִבְרָא כַמְבִּי אֲרוֹךְ עַד כֹּחַל
(מַחֲבֵה) תוֹמָם וְנִיב סִי'א
אֵין זֶה: (ב) שֶׁם דִּי'ה אִמֵּר
לִיָּה בִּבְרִי הַיָּמָר:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

וְנִלְמָא רְשָׁלַיִם אֲדַעְתָּיִם מַעֲקָרָא דְּבִין בְּ
מִקְאָרְהָ הָא לֹא הִיב לָא מִמָּסַר מַנְי מִן
רַבְחָה כְּגַדּוּ וְעַמְרָא בְּלֹא עֵירוּנֵי גִבִּי חֲזָר
מִפְּלִיגִי. מָזִי וְשִׁמְרָא דְּרַב דְּמִשְׁלִי וְזִי מִן
דְּלִמְרָא בְּנִי חֲזָר אִסְרִי וְחָזִי טַעֲמָא
דְּרַב דְּלִמְרָא לֹא אִסְרִי: **בְּנִרְחָא מִבְּחֹן**
וְשׁוּבָה מְפָסִיט. פְּלִיגִי זִיָּה אֲמִירוּלִי
הִלְמָן בְּפִירְקֵין (ד' ט'): אִירָא לִמְלָן
דְּלִמְרָא דְּנֹון כְּנִרְחָא שְׂמִי דְּרִינִן וְלִכְזִי
לִמְלָן דְּלִמְרָא אִינוּ יִדְוֹן. וְהִכָּא נִמִּי הֵן
יִבְיָסִיף דִּלִּית לִחְזֵר הַעֲדוּפִים עַל רוֹחֵב
הַפִּירָטָה הַמְּבִיז יִרְאֵין מִבְּחֹן לֵאמֹון
הַעֲדוּפִים בְּחִזָּר וְלֹא מִיחִיז כּוֹתֵל פִּירוֹן
מִתְּבַלְּלוֹ וְיוֹתֵר מַעֲשֵׂר נִמִּי לֹא הָא
הַלֵּךְ אֲע"ג דְּשׁוּבָה מְפָסִיט שְׁהַעֲמִידִין
מִתְּבַנְיִין אֵין רִיזָאן אֲמוּרָה וְנִרְחָא הֵס
כּוֹתֵל פִּירוֹן בְּנִרְחָא אִפְּלִיָּה הִי לְרַב
דְּלִמְרָא הִי נִיבְסוּף לְשׁוּיָה פִּתְחָא לְגַבִּי
מִבְּחִי בִּי הִיכִי דְּמִשְׁוֹ לִיָּה פִּתְחָא לְגַבִּי
מִחְזָר וְהָא דְּמִנִּין קִטְנָה אֲסוּרָה מִקֻּיס
לִיָּה רַב כְּנִנְגָסִין כּוֹתֵלִי קִטְנָה לְגַדּוּלָּה
דְּלִיכָא לְרַב מִבְּחֹן וְהִיא פִּרְזָה
מִתְּבַלְּלוֹהָ אִירָא הִכָּא פִּיחָתָה פִּירוֹן אֲע"ג
דְּשִׁבְשָׁר חֲזִירוֹת הַפְּתוּמוֹת לְמַנְי בְּפִתַח
הַיָּהוֹן וְדִלִּי אֲסוּרָתָה עֲלֵיו וְהִיא
בְּרִינָה בְּרִינָה זוֹ שְׁהִירָה תָּסוּס הִיא
מִתְּחַלְּלָה אִינֵיה אֲסוּרָתָה עֲלִיָּה כְּדִלְמָר בִּי
מִי שְׁהִיאִיָּהוּ (לִקְטָן ד' טז). שְׁחִינָה
בְּרִינָה זוֹ מוֹתֵר וְשׁוּמָלֵא אֲכָר אֵין יִדְוִין
מִתְּבַלְּלוֹ אֲסוּרָתָה עֲלֵיו אֵין פִּרְזָה הִיא דִּירוּרִי
בְּרִינָה זוֹ שְׁהִירָה תָּסוּס הִיא עֵירוֹ:
וְשִׁבְשָׁרֵירוֹ. דְּלִיִּסְוֹרָא מִשּׁוּס פִּירְזָה
כְּגַדּוּ הִיא פְּלִיגִי בְּדִרְבִּי יִסְכָּף דְּלִמְרָא
אֵלָּא שֶׁאֵין לָרִיךְ כְּלוֹן אִירָא שְׁלֵלָה
מִבְּחִי לִתְלַתֵּי רַחֲמֵה דְּרִינִן דְּרִיבֻבָּה עַל
רַבְחָה עוֹדֵף עַל הַמְּבִיז לְכָל כֹּד נִרְחָא
הַמְּבִיז לְרַחֲמֵה כְּלָה וְזִינִי מוֹשֵׁךְ עַד
רַשׁוֹת הָרִיבִים כְּגַדּוּ וְלֹא אֲחִי לְמִישִׁיר
הַמְּפֹאֵלֶשׁ וְזִי כְּבֵר אִפְּלִיָּה בִּי כִּיֹּן
הַעֲדוּת מִתְּבִיר וְהִיא לִי רִשִׁי רַשׁוֹת
וְלִי לְרַשׁוֹת הָרִיבִים וְזִי דְּרָךְ מַנְי וְרַחֲמֵה
אֲכָר כְּלָה לְשׁוּיָה רַחֲמֵה.
אֲכָר לְרִיבֵי אֲדוּר הַמְּבִיז וְזִי לְאֲחִי מִתְּבִילִי

אורח הרחבה וגרלה כמבוי ארוך ומש
כנגדו דקאמר רב ואוקימנא טעמא דא
רחבה אפילו ים שאל כנגדו לא אסור משל
על שית משרע בעקומותיו ללכויל על
גדולה ורחבה העשר דמי כמבוי המפני
המבוי: ידיו אחד ים וידיו אחד אשפה
ישיבין שפתי גבוה עשרה: ויעלה הים ש
לשפתי ישיבין כו'. הש"ס הוא דמפרש מ
לשפתי הרצים: לאשפה ידיו. והוא
גילוי לפורא כנזויל. הים הים סמוך
רצה לסמוך על מחילת הים: אפר שם
אחרי: בודאי. מחללת: ואוסיבין כי כ
לוח: ה"מ רמי מצייל. כשיש לחיים מ
מבוי ריחם: חזר קטנה שנספרה. כמלו
והוא כשמי חזירות ופסח אחד צניין דלא
קטנה אסורה. לדריה לאו פסח הוא
דנספרה כמות השני דרבי רבי מרש
שנספרה בכולהו השני: חזר לעומתו

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

ת.

זוים מפולש ודוקא נפרצה [חצר] כנגדו
חצה ללא בעיא עירוב ואע"ג דנפרצה
ורא משום פירצה שנגדו היא: במאי
ז. כי לא נפרצה מאי טעמא דשמואל

זורקין לא בשבת. משמע שהאשפה
רחוקה מן הכותל ודרך
למעלה מעשרה זורקין לה דהוו מקום
פטור ואיז דגרס שופטין:

לאן משנתנו היא זו חצר קטנה ובו'. וא"ל דקמ"ל דנראה מבחין ושוה מפניס אינו ידון משום למי דמתני' איכא לאוקמה בנכנסין כותלי קטנה לגדולה דאם כן הוי ליה לרב לפרש' מתני' דלא אידרש' בנכנסין אד הוי ליה למימ' בהירא דנראה מבחין אינו ידון משום למי:

מנצח

רא דשני לן בין רחבה דרבים
מר רבי יצחק מעשה במבוי
אשפה ובא מעשה לפני רבי
אמר בה דהא קיימי מחיצות
יעלה הים שרטון ומי חיישינן
הרבים גבוה י' טפחים חלון
הה דרבים לאשפה יריד חכא
מאי אמר רב יוסף בר אבדרימי
רבי חכמים אימא דאמרי אמר
רבי רב נחמן אין הלכה כדברי
יישנין שמא יעלה הים שרטון
ותיבו ביה בעקמומיותיה אמר
דאמר תורתו ככפולש צורת
יולי לחי מעליא אבל האי יכיון
ביה סיכתא וחבריה חפריה:
שנפרץ כמלאו לחצר ונפרצה
היה רב עולא לרב ביבי בר אבוי
לגדולה גדולה מותרת וקטנה
י מהתם הוה אמינא י'הני מילי
דרסי בה רבים אימא אפילו
לה בוו ויוצאין לה בוו דה"ר
הני מילי זה שלא כנגד זה
אבל

פרצת חצר כנגד המבוי האסור, והיא
אלא כל כותל שנגדו קרי הכי ובצדי
שנגדו ואסור מיד דהוא ארבעי עקום
הי הרי כל רוחב הרחבה היו עקומות
מבוי ומבוי חומלי אורכה לכותל אורך
קן כליו וקורה: **אשפה**. גבוהה שורה
ועשה קרעו כדפסד פרסה או יותר:
תחמטט אשפה מעשרה ומנאל וזרקין
זי הוא אמרי כיה דהבואו מני: **פסל**
רשעות ומבצרות לכל המצולות ואל
סיק. מספקי צינה לנין הים מצולות
וימיו ובני ראשו אחר לא עשו לפתח
מני ראשו: **סיכא**. קבילי"א בלע"ז:
שנחנו היא. היצר חצר מנינה ואיסור
הי פתח אחר דהא שיעור מנאן ומנאן
יולי אחר מעשר לא היו פתח גדיה: גדולה:
א"ל. רב (ג) היתר חצר אשמעינן ואע"ג
שנשום דלא דקיי כריס דהא גדולה לא
זי חצר לאו מקום ייחוד וסתירה הוא:
חבל

ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא בין שעירבו
ובין שלא עירבו פליגי בעירבו במאי פליגי
בשלא עירבו במאי פליגי בשלא עירבו
פליגי בנראה מכחין ושוה מבפנים בעירבו
קמפלגי בדבר יוסף דאמר רב יוסף לא שנו
אלא שכלה לאמצע רחבה אבל כלה לצדי
רחבה אסור אמר רבה לא דאמרת לאמצע
רחבה מותר לא אמרן אלא זה שלא כנגד
זה אבל זה כנגד זה אסור אמר רב משרשיא
רחבה דאמרת זה שלא כנגד זה מותר לא אמרן
אלא רחבה דרבים אבל רחבה דחיל
וימנו דמימלך עלה ובני לה בתים וכו'.

כמבוי שכלה לה לצידו רחבה ואסור ומנא ת
לרחבה דחיד ^הדאמר רבין בר רב אדא
אחד שצירו אחד כלה לים וצידו אחד כלה
ולא אמר בה לא היתר ולא איסור ואיסור לה
היתר לא אמר בה חיישינן שמא תינטל אשפה
שמה תינטל אשפה ^והתנן אשפה ברשות
שעל גבה וזרקין לה בשבת אלמא שני יבין א
נמי שני בין רחבה דרביה לרחבה דריתר ורבנן
תנא וחסמים אוסרין אמר רב נחמן הלכה כר
רב יוסף בר אבדימי תנא ^זוחכמים מתירין א
חכמים מרימר פסיק לה לסורא באוולי ^חאמר
ההוא מבוי עקום דהוה בסורא כרוך בודיא
רב חסדא לא כרב ולא כשמואל לרב
הפתח בעי לשמואל דאמר תורתו כסתום הני
דנשיב ביה יצא ושדי ליה לא כלום חור ואי נ
גופא אמר רב רימיה בר אבא אמר רב מבוי
חצר כנגדו חצר מותרת ומבוי אסור אמר ליה
רבי לא משנתנו היא זו ^יחצר קטנה שנפרצה
אסורה מפני שהיא כפתחה של גדולה אמר ליה
היכא דלא קא דרסי בה רבים אבל היכא דר
חצר נמי והא נמי תנינא ^יחצר שהרבים נכנסו
למזמא ^יורה^י לשבת אי מהתם הוה אמי

עד רה"ר כנגדו מחיו כמפולס ואסור: **אבל** זה כנגד
סור מבי בשלל עיניו הא עיניו מותר האי כנגדו לכו דוור
דכותל רחבה מאריך המבי והי כמבי ארוך עד כותל (ה) רחב
ואסור אסור (ו.) ואע"פ שאין פתחיו ומכווין האל נמי משנכנס
של דרך עקמומית: **ובני** לה **בטיס**. ורחבה ברוחב העדף
ורחבה כסוס כבדא מבי ורובן אסור לרשות הדיקס
שרטון. של חול ואכזרי אלל שפתו כי נן דרכו ומתקצר רוחב
למיה דמנא תימרר ואולי: **וורקין** לה **בשכס**. ולא חיישינן ש
אשפה דרבי אשפה דימד הוא: **ורבין**. שהיו דורו של רבי
ורא המאריה ורבי המבזבזי מפולשין לים והיה מירמר עו
ז **עלה** שני **שרטון**. ומטעלי נמי מבזבזי דמעיניקל:
עקמומיותיה. בני ראשו אחד עשו לחי לפתחן והמחזקל לעק
שני ראשין. ולנשן מורי" כרין עקמומיותו לחי לבד מאותן
ירבו ואסורה דמבי משום דלסקרי עליה רחב הוא: **לל**
לי לגדולה גדולה מותרת אלל אסרי בני קטנה עיליה דלגבי
אסרן **אדדי** ולקמן (ט.) מוקין לה בשאין עקמומית רחבה יותר מאשר
אלל פירלה ונעשית רשותן של בני גדולה שהרי נחערה עמה
ת הכרס וז לרה"ר וז דרך חצר ומבי לחי מההם הוא אחי
פיקא טעור דהא ספק טעמאה מסוטה גמריקין ובסוטה כרי

עין משפט
נר מצוה

כר א ב ג ח י טו
 מהל' שנת הלי' יח
 סמג עשר דרננן א' טושי"ע
 אי"ח פ' ד' שנה סעף ג'
 טוה ד' ח' ח"ש ס' הלכה
 ה' סמג ס' טושי"ע
 אי"ח פ' שש סעף כט'
 ו' טושי"ע ס' סעף ה'
 כו ז ח"י פ"כ מהלכות
 שחר לטות העומדות
 הלכה ז'
 כו ז ח"י פ"ו מהלכות
 שש טוה הלכה ח' סמג
 שש טוה הלכה אי"ח פ' (שסד)
 סעף (ד) וסמג סעף ג' (ג)

לְעוֹי רֵשׁ״י
קבילי-א (קביל-א).

רבינו חננאל (המקד)
דייחיד, ראמי מעשה
במבוי שיצדו אחד כלה
לום וצירו אחד לאשה
אין אמר בו רי איסור,
דוא קיימי מחיצות, היתר
גמי לא אמר בו שמה
תניטל אישפה מזה הצד,
ויעלה היכ שירטון מן
הצד האחר ונמצא מבוי
מפולש לזהיר משני
צדדיו. מי שירטון.

[illegible]